

ἀένναος. Παντοτινὸς/αἰώνιος, everlasting, Ἡράκλειτος 29.2 κλέος ἀένναον θνητῶν. Πρβλ. ἀείζωος, ἀθάνατος, αἰδῖος.

ἀέξειν (τύπ. αὔξειν, συνών. ἐναύξειν). Αὐξάνω, increase, Δημόκριτος 211 σωφροσύνη τὰ τερπνὰ ἀέξει. || **ἀέξεσθαι** (ἀντίθ. φθίνειν). Αὐξάνομαι/ἀναπτύσσομαι, grow, Ἐμπεδοκλῆς 106 πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ἀέξεταῖ ἀνθρώποισιν.

ἀείρειν. Βλ. αἶρειν.

ἀέριος. Σχετικὸς μετὰ τὸν ἀέρα, aerial, Δημόκριτος 11 c (τίτλ.) Αἰτίαι ἀέριοι.

Ἄετός. Ὁ (ἀστερισμός) Ἄετός, The (constellation) Aquila, Δημόκριτος 14 (DK II 143,11) Ἄετὸς ἐπιτέλλει ἄμα ἡλίῳ.

ἀηδία (ἀντίθ. ἡδονή). Ἀηδία/ἀποστροφή, disgust, Δημόκριτος 71 ἡδοναὶ ἄκαιροι τίκτουσιν ἀηδίᾳς.

ἀηδών. Ἀηδόνι, nightingale, Δημόκριτος 154 κύκνου καὶ ἀηδόνοιο.

ἀήθης. Ἀσυνήθιστος/μὴ ἐθισμένος, unhabitual, Ἐμπεδοκλῆς 22.8 πάντα συγγίνεσθαι ἀήθεα. Πρβλ. ἥθος.

ἀῆναι. Πνέω δυνατὰ/φυσῶ, blow, Ἐμπεδοκλῆς 84.4 ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασκιδνᾷσιν ἀέντων.

Ἄηρ (τύπ. ἡήρ). Ἀέρας, air 1. Ὡς τὸ πρωταρχικὸ στοιχεῖο τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς, as the primary element of the universe and of life, Ἀναξιμένης 2 οἶον ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα ἀήρ οὔσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀήρ περιέχει Διογένης 4 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι. καὶ τοῦτο αὐτοῖς ψυχὴ ἐστὶ καὶ νόησις 5 τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀήρ . . . καὶ ὑπὸ τούτου πάντα κυβερνᾷσθαι καὶ πάντων κρατεῖν . . . θεὸς δοκεῖ εἶναι . . . καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι . . . πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιός εἰσιν καὶ πάντων τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἐστίν, ἀήρ 2. Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, as one of the primary elements of the universe, Ἐμπεδοκλῆς 17.18 πῦρ καὶ

ὔδωρ καὶ γαῖα καὶ ἡ ἐ ρ ο ς ἄπλετον ὕψος Φιλόλαος 12 καὶ τὰ μὲν τᾶς σφαίρας σώματα πέντε ἐντί, τὰ ἐν τᾷ σφαίρα πῦρ <καὶ> ὔδωρ καὶ γᾶ καὶ ἀήρ, καὶ δὲ τᾶς σφαίρας ὀλκάς (;), πέμπτον 3. Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ δύο «μέγιστα χρήματα», as one of the two «greatest things», Ἀναξαγόρας 1.4 πάντα γὰρ ἀήρ τε καὶ αἰθήρ κατεῖχεν . . . ταῦτα γὰρ μέγιστα ἔνεστιν ἐν τοῖς σύμπασι 2 καὶ γὰρ ἀήρ τε καὶ αἰθήρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος 12.21 καὶ ὁ ἀήρ καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι 4. Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ εἶδη τοῦ ὄντος, as one of the kinds of being, Μέλισσος 8(2) εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὔδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ χρυσὸς Διογένης 2.4 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ ἔόντα νῦν, γῆ καὶ ὔδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ 5. Ὡς τὸ ἐνδιάμεσο γῆς καὶ «αἰθέρος»/ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς γῆς, as the intermediate between earth and «ether»/the atmosphere of the earth, Ξενοφάνης 28 γαίης μὲν τόδε πείρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὁράται ἡ ἐ ρ ι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται Ἐμπεδοκλῆς 38 γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἡδ' ὑγρὸς ἀήρ Τιτὰν ἡδ' αἰθήρ Δημόκριτος A 135 (DK II 115,28) τό γε τὸν ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀποπληττόμενον πυκνοῦν τὸν ἀέρα 30 ὃν νῦν ἡ ἐ ρ α καλέομεν οἱ Ἕλληνες A 78 (DK II 104,11) μεστὸν εἶναι τὸν ἀέρα τούτων 6. Ὡς συστατικὸ τῆς ἀτμόσφαιρας, as a component of the atmosphere, Ἐμπεδοκλῆς 78 <δένδρεα> δ' ἐμπεδόφυλλα καὶ ἐμπεδόκαρπα τέθηλεν καρπῶν ἀφθονίῃσι κατ' ἡ ἐ ρ α πάντ' ἐνιαυτὸν 100.13 οὐδεὶς ἄγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρεχεται, ἀλλὰ μιν εἴργει ἀέρος ὄγκος ἔσωθε πεσῶν Ἀρχύτας 1.35 τοῖς γὰρ ἰσχυρῶς φερομένοις μᾶλλον ὑπακούει ὁ ἀήρ τοῖς δὲ ἀσθενῶς, ἥσσον.

ἀθαμβία (συνών. θάρσος, τόλμη, ἀντίθ. δεῖμα). Ἀταραξία/ἄφοβία, imperturbability/fearlessness, Δημόκριτος A 169 (DK II 129, 30) summum bonum εὐθυμίαν et saepe ἀθαμβίαν appellat 4 ταύτην γὰρ ἔφη ὑπὸ Δημοκρίτου ἀθαμβίην λέγεσθαι 215 γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβία.

ἄθαμβος. Ἀτάραχος/ἄφοβος, imperturbable/fearless, Δημόκριτος 216 σοφίῃ ἄθαμβος ἀξίη πάντων.